

11 Μαΐου 2023

Περί ταπεινοφροσύνης και ελεημοσύνης

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αλοίμονο στον άνθρωπο, που η φήμη του ξεπερνά τις πράξεις του, έλεγε κάποιος Γέροντας.

Και άλλοτε πάλι:

- Μην αποφεύγης, αδελφέ, την καταφρόνια.

Τι είναι ταπείνωσης, Αββά; ρώτησαν κάποιον Γέροντα οι αδελφοί της σκήτης.

- Ταπείνωσης, παιδιά μου, αποκρίθηκε εκείνος, είναι να σου φταίξη ο άλλος και συ να τον συγχωρέσης παρευθύς, χωρίς να περιμένης να σου ζητήσει συγγνώμη. Πιο

σύντομο δρόμο για τον Ουρανό από την ταπεινοσύνη δε μπορείς να βρης, έλεγε άλλος Πατήρ.

Όποιος επαινεί μπροστά του άνθρωπο, έλεγε κάποιος Γέροντας, τον παραδίνει στο διάβολο για να τον πολεμάει.

Όποιος ελεεί τον αδελφόν του, λέγει κάποιος Πατήρ, πρέπει να το κάνη σαν να ελεή τον ίδιο τον εαυτό του. Αυτή η ελεημοσύνη πλησιάζει τον άνθρωπο προς τον Θεόν.

Τον καιρό που ο αββάς Λωτ ήταν νέος κι αρχάριος στην Ασκητική ζωή, ο Αββάς Ιωσήφ, ο Γέροντάς του, του έδινε συχνά αυτή τη συμβουλή:

- Δε θα γίνης ποτέ καλός-Μοναχός, του έλεγε, αν δεν διατηρήσης άσβεστη στην καρδιά σου τη φλόγα της πίστεως. Αυτή θα σε φωτίζει να περιφρονής τιμές και αναπαύσεις. Να κόβης τα θελήματα σου και να φυλάττης όλες γενικώς τις θείες εντολές.

Όταν ελεήσης τον πτωχό αδελφό σου, συμβουλεύει ο αββάς Ησαΐας, μη τον φωνάξης να σε βοηθήση στη δουλειά σου, για να μη χάσης το μισθό της ευεργεσίας.

Από το βιβλίο του Ιερομονάχου Καλλινίκου Αγιορείτου «Μικρός Ευεργετινός», Άγιον Όρος - Αθήναι 2000.

PERMANENTLY_REMOVED